

Hochschul-
didaktisches
Zentrum
Sachsen

ГО ЕОНІ
NGO ЕЕСУ/AEDE

Internationale Fachtagung

„INNOVATIVE LEHR-LERN-KONZEpte AUS
DER PERSPEKTIVE DER EUROPÄISCHEN
HOCHSCHULDIDAKTIK“

30. – 31. Oktober 2017
Kyjiw, Ukraine

Міжнародна науково-методична конференція

«НОВІ КОНЦЕПЦІЇ ВИКЛАДАННЯ У
СВІТЛІ ІННОВАЦІЙНИХ ДОСЯГНЕнь
ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ДИДАКТИКИ ВИЩОЇ
ШКОЛИ»

30 – 31 жовтня 2017 року
м. Київ, Україна

Конференція проводиться за підтримки Міністерства закордонних справ
Федеративної Республіки Німеччина.

Gefördert vom:

Auswärtiges Amt

Київ – 2017

Немає сумнівів у тому, що сучасна модель глобальної торгівлі і взаємозв'язку стане зайвою, тенденція локалізації неминуче переможе тенденцію глобалізації, а тому національні мови не тільки збережуть свій вплив, а й можуть посилити його.

Ми не бачимо доказів того, що у віддаленому майбутньому кожна особа на Землі знатиме краче англійську мову, як материнську, хоча й не заперечуємо того, що для сучасного населення України оволодіння англійською мовою певний час залишатиметься безперечним пріоритетом.

ЛІТЕРАТУРА

1. Даймонд Дж. Третий шимпанзе. М. АСТ. 2013. – 242 с.
2. Ефремов И. Путями старых горняков / Тень минувшего. Рассказы-и-повести. Москва. Издательство «Наука» 1991.
3. Зданович Г. Б. Аркаим Страна городов: Пространство и образы (Аркаим: горизонты исследований) / Г. Б. Зданович, И. М. Батанина. Челябинск: Изд-во Крокус; Юж.-Урал. кн. изд-во, 2007 260 с: ил.
4. Корсак К.В. Лекція-дискусія «Велике Трипілля: існування і наслідки» 4 лютого 2016 р. / Товариство «Знання» України. Лекторій «Трибуна вченого» (URL: <http://znannya.org.ua/index.php/9-blog/1271-lektsiya-diskusiya-velyike-tripillya-isnuvannya-i-naslidki-4-lyutogo-2016-r>).
5. Корсак К.В. Нова наукова теорія походження протоіндоєвропейської мови та її глобального поширення / Сучасні підходи та інноваційні тенденції у викладанні іноземних мов: Матеріали XII міжн. н.-пр.конф., 28 лютого 2017, м.Київ. К.: Вид-во НТУ "КПІ імені Ігоря Сікорського" 2017 с. 71-74
6. Корсак К.В., Ляшенко Л.М Нове хмарнотегове (cloudtags) пояснення походження індоєвропейських мов та його застосування у вицій школі / Новітні чинники впливу на формування особистості студента – майбутнього лікаря: Матеріали XVII міжн. наук.-практ. конференції, Київ, 22 березня 2017 р. – К.. КМУ УАНМ, 2017. – С. 14-16 (0.4)
- 7 Корсак К.В., Ляшенко Л.Н. Гипотеза феномена происхождения и распространения на планете индоевропейской семьи языков // РЭЛГА. 2017 №3 [321] 15.03 (Url: <http://www.relg.ru/Environ/WebObjects/tgu-www.woa/wa/Main?textid=4921&level1=main&level2=articles>) (1,0)
8. Ляшенко Л.М. Нова спроба пояснення появи і еволюції протоіндоєвропейської мови на основі новоїсторії України // Віща школа. 2017 №2. С. 43-52.
9. Николаевская Р.Р. Английский язык и глобализация // Вестник Московского государственного лингвистического университета. – 2010. – Выпуск № 9 (588). С. 81-90
10. Тищенко К.М. Правда про походження української мови // Спецвыпуск „Українського тижня” №2, 4.Х.2012 (Url: http://i.tyzhden.ua/content/photoalbum/2012/10_12/04/tyshenko/tyshenko.pdf)

Левіт Д.А.

Інститут мистецтв Київського університету імені Бориса Грінченка

СПЕЦИФІКА ЕСТРАДНОГО ВОКАЛЬНОГО ВИКОНАВСТВА В МИСТЕЦЬКІЙ ОСВІТИ

Вивчення естрадного вокалу в професійній мистецькій освіті сьогодні займає одне з чільних місць. Це пов’язано перш за все з бажанням виконавців перейти з мінливих сфер розважальної спрямованості до реальних концертних виступів на відповідних сценах та створенні якісно нового типу вокаліста-естрадника здатного повністю зображені сучасні тенденції соціокультурного простору Концерти естрадної музики постануть важливою складовою загального суспільно-історичного контексту. Їх репертуар відображає всі сторони людського життя та втілює всі основні проблеми сьогодення. Навідміну від концертів

академічної музики, які частіше мають загальнолюдське, понад історичне значення, концерти естрадної музики більш наближені до непідготовленого, звичайного «слухача з народу».

Слід зазначити, що в індустрії естрадного мистецтва спостерігається тяжіння до більш постійних, високого рівня «зірок», ніж до безкінечної плеяди однакового примітивного типу А. внесення в естрадну музику елементів народної, сприяє втіленню провідних настроїв, потреб та сподівань соціуму[1].

Також, відповідаючи на запити суспільства, кожен виступ повинен нести смислове навантаження, що розкривається всіма доступними засобами. При цьому, слід зазначити, що специфіка естрадної пісні полягає в тому, що протягом виконання пісні (а це 3-5 хвилин), співак повинен зобразити характер, який закладено в творі; створити власний образ та імідж; продемонструвати вокальні здібності. Тобто весь номер складається з драматургічної, образно-сценічної та хореографічної компоненти тощо. Це накладає обов'язки на педагога.

При цьому, педагог естрадного вокалу не може володіти всіма спеціальностями (хореографа, актора), хоча навчити поведінці на сцені, комунікації з глядачами під час виконання, вибору костюму для виступу відповідно до репертуару повинен саме він.

Звісно, що навчити загальний інформації щодо зазначеного не викликає особливої проблеми, але головним завданням стає пошук пошуку та формування того унікального, образу вокаліста, який дозволить його доступним для впізнання та виокремлення серед загальної маси. Формування образу персонажа спрямоване на створення творчої індивідуальності, яка складається з різних елементів, а саме таких, які більш повноцінно з позицій інформативності відображають творчий процес та акцентують увагу на аналітичній роботі з музичним, драматичним, поетичним текстом вокального твору.

Тобто результатом стає народження персонажа, який живе відповідно до концепції твору і інтерпретації режисера, але який зберігає можливості та досвід безпосередньо виконавця. Цей сценічний образ, персонаж є носієм суспільних вимог як однієї людини так і соціуму в цілому. Крім цього, в соціальному аспекті ми можемо спостерігати взаємоплив суспільства і сценічного образу, пов'язане з тим, що не тільки сценічний образ може впливати на особистість, схиляючи її до певних паттернів поведінки, диктуючи норми моралі і моральності, а й суспільство, у міру свого розвитку в різних сферах, впливає на форму втілення сценічного образу і його сприйняття глядачем [2, с.42].

Все вицезазначене формує для викладача дві сфери - одна спрямована на розвиток вокальних здібностей учня, друга - на розвиток образного мислення співака.Щодо першої слід зазначити наступні складові, яким викладачу необхідно навчити учня та розвити їх в учня: технічна сила й сила звуку, вміння чути мелодію, яку виконуеш та вміти виділити логічні центри фраз. Саме відповідно до інтонацій, закладених в пісні: підвищення або пониження голосу, збільшенню або зменшенню сили звуку, виникненню і характеру пауз, зміні темпу ритму і тембрального забарвлення голосу глядач вгадує почуття вокаліста. Відповідно до образного мислення при роботі над вокальним твором, треба відразу фіксувати увагу на розумінні і усвідомленні власного місця в творі та місця дії у творі. Відповідно до власного місця слід враховувати стать, вік (відповідно вік виконавця до пісні й відповідно задуму автора пісні). Важливим є усвідомлення середовища того, де відбуваються події (місце дії, епоха і так далі). Для правильного розгортання та емоційного настрою пісні корисним є роздуми на тему, що передувало цій події; які можуть бути дії і переживання у виконавця на той або інший момент того, що відбувається в творі. Цей підхід дуже ефективно спрацьовує при залученні студентів в процес створення (режисури) своєрідного міні спектаклю на їх пісні. Спираючись на такий підхід у формуванні власного сценічного образу учень виходить на новий рівень виконавської майстерності, що сприяє його спроможності та лідерству в естрадно-концертній сфері.

ЛІТЕРАТУРА

1. Каблова Т Тетеря В. Народна пісня як інтенціальна складова у творчості М. Лисенка // електронний ресурс [http://elibrary.kubg.edu.ua/17241/1/T_Kablova_V.Teterya_AP_n37_2016%20\(1\).PDF](http://elibrary.kubg.edu.ua/17241/1/T_Kablova_V.Teterya_AP_n37_2016%20(1).PDF)
2. Цилинко А.П., Красовицкий Л.С./ Сценический образ как выражение внутреннего мира актера вокалиста// Культура, искусство, образование в информационном пространстве третьего тысячелетия: проблемы и перспективы Сборник научных трудов. Факультет искусств и социокультурной деятельности РГСУ М.. Буки- веди, 2015.

Малик Ю.І.

Національний університет харчових технологій

ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ ЗНАНЬ ТА ВМІНЬ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

На сучасному етапі розвитку України, який характеризується подальшим утвердженням ринкових відносин та становленням основ громадянського суспільства, суттєво актуалізується потреба професійної освіти у підготовці висококваліфікованих конкурентоспроможних фахівців для різних галузей. Одним з важливих пріоритетів державного розвитку сьогодні в Україні залишається підвищення рівня професіоналізму фахівців у сфері публічного управління та адміністрування, залучення до управління державою кваліфікованих фахівців, які володіють на високому рівні управлінськими навичками, необхідними для надання адміністративних послуг здатні організувати та очолити громадську діяльність, спрямовану на реалізацію соціально значущих проектів. 55 українських вищих навчальних закладів вже здійснюють підготовку фахівців за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування». Із впевненістю можна сказати, що формується нова генерація професійно-компетентних управлінців.

Управління у будь-якій сфері, а особливо у державній, безпосередньо пов'язане з комунікативною діяльністю. Тому сьогодні на ринку праці є потреба у фахівцях, здатних ефективно та швидко долати різні комунікативні бар'єри, налагоджувати ділові стосунки як з представниками вищих органів державної влади, так і з громадянами – основними споживачами адміністративних послуг. Комунікативні процеси стають провідною соціальною силою творення, осмислення, утвердження нових відносин у всіх сферах життя. Комунікативні знання та вміння все більше визнаються обов'язковими компонентами професіоналізму сучасного управлінця. Розвиток останніх – це запорука високого рівня професійної майстерності майбутніх управлінців.

Комунікація стає об'єктом досліджень на різних рівнях і в різних галузях. У Енциклопедичному словнику української мови термін «комунікація» визначається як обмін інформацією, те саме, що спілкування [1, с.446]. За визначенням С.Єрмоленко, комунікація це спілкування, повідомлення, передавання інформації, думок, почуттів, волевиявлень людини мовними засобами [5, с.79].

Спілкуючись, управлінці передають один одному ту чи іншу інформацію засобами усного або писемного мовлення [4, с.26]. Мовленнєва діяльність фахівців публічного управління та адміністрування характеризується специфічною для їх професійної діяльності інтенсивною мовленнєвою комунікацією і передбачає високий рівень культури спілкування. Мова йде про бездоганне володіння державною мовою (відповідно до сучасних норм), зміння використовувати мовленнєві одиниці та мовні засоби для побудови висловлювань відповідно до ситуації та цілей спілкування, зміння використовувати мовлення як інструмент не лише впливу, а й взаємодії.

Як показують дослідження, управлінці витрачають майже вісімдесять відсотків свого робочого часу на комунікативні процеси, але далеко не всі володіють необхідними знаннями